

siden Rigsdagen sidst var samlet. Et enkelt af disse sidste vil jeg gerne have Lov til at pege paa, idet jeg henviser til Referater af Møder, der har været afholdt i Sommerens Løb af forskellige Amters Sogneraadforeninger, hvilke Foreninger har taget Anledning til, hvad jeg synes fortjener Paaskønnelse, at holde et ekstraordinært Møde for at belære Medlemmerne om, hvorledes man skal forstaa de nye Love paa de sociale Omraader, der blev gennemført i forrige Samling, de saakaldte Nedskæringslove. Jeg synes, det fortjener Paaskønnelse, at man har søgt at belære hinanden om, hvorledes man skulde fortolke og forstaa de paagældende Love. Men naar jeg læser de Referater, der er fremkommet fra disse Møder, skønner jeg, at der synes at være nogle Mangler hist og her.

Jeg skal fremdrage et enkelt Spørgsmaal, som jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister give et Svar paa, naar han faar Ordet under den fortsatte Finanslovbehandling. Det er et Spørgsmaal om Forstaaelse af Aldersrentelovens § 6, tror jeg det er, hvori der indeholdes Bestemmelser om, hvorledes man kan blive i Stand til at hjælpe Aldersrentenydere, som er i særlig vanskelige Omstændigheder, med Støtte udover den fastsatte Rente. Jeg ser, at mange Sogneraadmedlemmer har interesseret sig meget stærkt for dette Spørgsmaal, og der har mere end eet Sted været fremsat Bekymring over, hvorledes man nu skal være i Stand til at faa de 12½ pCt., som man har Lov til at benytte, til at slaa til overfor de vanskeligst stillede Mennesker omkring i Kommunerne. Der har flere Steder været rejst det Spørgsmaal, hvordan det nu gaar, naar man har brugt de Penge, og det fremdeles viser sig, at der er Trang til Hjælp og Understøttelse i en Række Tilfælde.

Jeg har lagt Mærke til, at ved et Møde oppe i Aalborg Amts Sogneraadforening blev der givet et Svar, som jeg kunde tænke mig, man fra adskillige Sider har lyttet til med Interesse, et Svar, der blev givet af en Folketingsmand af Venstrepartiet, det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen. Paa Spørgsmaalet om, hvordan man skulde klare sig, naar de 12½ pCt. var brugt, og man fremdeles stod overfor velbegrundede Anmodninger om yderligere Hjælp, sagde det ærede Medlem til Forsamlingen deroppe, at hvis det ikke slaar til, maa de paagældende kunne faa Hjælp efter Fattiglovens § 61. Med andre Ord, hvis de Beløb, man her kan faa at raade

over, ikke rækker til, maa man gaa over til at benytte Fattigloven.

Men dette synes mig at være en lidet tiltalende Udgang af den Historie, og jeg er heller ikke sikker paa, at denne Forklaring faar Lov til at blive staaende som den gyldige i dette Forhold; thi jeg ser af Referater fra tilsvarende Møder andetsteds, f. Eks. fra et Møde i, jeg tror, det var Præstø Amt — der har jo været afholdt en hel Række Møder af den Art —, at af en af Ministeriet udsendt Fuldmægtig, Jarby, som blev stillet overfor det samme Spørgsmaal, blev der givet det Svar, at Tilskud udover de i Aldersrenteloven fastsatte betragtes som Fattighjælp. Det Svar, der er givet af det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen oppe ved Mødet i Aalborg, maa jo være at forstaa saaledes, at Hjælp, der ydes efter Fattiglovens § 61, ikke skulde betragtes som Fattighjælp.

Jeg benytter Lejligheden til at afæske den højtærede Indenrigsminister en Udtalelse om hans Syn paa dette Forhold. Sagen er ganske sikkert den, at man ude omkring nærer meget stor Interesse for dette Spørgsmaal og imødeser Vanskeligheder paa dette Omraade, og jeg synes da, det vil være heldigst, om der fra Ministerens Side bliver givet et Svar, der fjerner den Tvivl, som synes at være til Stede.

Dernæst vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke maatte finde Anledning til, at give nogle Oplysninger om de hidtil indvundne Resultater af Traktatforhandlingerne med Tyskland med Henblik paa vor Landbrugseksport. Jeg har undret mig over, at ingen af de Venstremænd, som har haft Ordet her under Finanslovbehandlingen, har været inde paa dette Spørgsmaal, thi jeg erindrer tydeligt, at da vi havde det socialdemokratiske Ministerium, mødte man op her i hele Rækker og stillede Spørgsmaal til den daværende Landbrugsminister om, hvad han agtede at gøre, og hvilke Resultater han havde at henvise til, og vi fik alle sammen Forstaaelse af, at da der nu blev skiftet Ministerium — det kunde man f. Eks. læse i Venstres Presse rundt omkring i Landet —, skulde der komme en anden Façon paa dette Forhold, nu vilde man gaa bort fra den lige gyldige Holdning, man paastod skulde være udvist af den socialdemokratiske Landbrugsminister, og gaa over til Aktivitet, nu vilde man tage fat, nu skulde der virkelig komme Forhandlinger i Gang med Tyskland.

Jeg har nu med Nysgerrighed lyttet efter at høre noget om de Resultater, der